

[Socialministeren]

let kan give grundlag for en nærmere analyse af faldet i sygeligheden i 1981.

På grundlag af Dansk Arbejdsgiverforenings fraværstatistik, som omfatter et udsnit af arbejdere og funktionærer beskæftiget på virksomheder under Dansk Arbejdsgiverfore-

ning, er det muligt at give en belysning af ændringen i sygeligheden inden for dette område fra 1979 til 1980. I tabellen nedenfor er vist antallet af fraværdsdage pr. beskæftiget i 1979 og 1980.

Antal fraværdsdage ved sygdom og ulykke pr. beskæftiget ifølge Dansk Arbejdsgiverforenings statistik (5 dages uge).

	1979		1980	
	Fraværdsdage pr. beskæft. I alt	Heraf i de første 5 uger	Fraværdsdage pr. beskæft. I alt	Heraf i de første 5 uger
Arbejdere				
Mænd.....	13,3	11,2	12,9	10,9
Kvinder.....	19,0	16,1	17,6	14,8
Funktionærer				
Mænd.....	5,0	4,2	4,9	4,1
Kvinder.....	7,9	7,2	8,1	7,3

Tabellen viser et fald i antallet af fraværdsdage pr. beskæftiget for alle grupper, bortset fra kvindelige funktionærer, der har haft en mindre stigning i fraværet.

Faldet i fraværet har været større for arbejdere end for funktionærer.

Der foreligger ikke materiale, der fordeler sygeligheden på henholdsvis den offentlige og den private sektor.

Spm. nr. 56

Til indenrigsministeren (19/1 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan går det for kommunerne med at overholde de aftalte udgiftsrammer, og hvad vil regeringen foretage sig i de kommende måneder vedrørende spørgsmålet?«

Begrundelse

Danmarks ulykke skyldes alene, at de folkevalgte ikke har haft evne og styrke til i tilstrækkeligt omfang at holde igen på de offentlige udgifter. Da kommunalbestyrelserne jo efterhånden bevilger en meget stor del af disse udgifter, er det med største bekymring, at man i Finanstidende for den 15. januar 1982 kunne læse:

»Kommunernes udgifter vil både i år og til næste år sprænge de vækstrammer, som regeringen har afstukket.

Stigningen i drifts- og anlægsudgifterne fra 1981 til 1982 skønnes således at have udgjort 2,6 pct. i faste priser, medens væksten ifølge regeringens henstilling ikke måtte være på mere end 1 pct.

Fra 1982 til 1983 ventes den reelle udgiftsstigning at blive på 1,4 pct., medens regeringen i sin budgetredegørelse fra maj 1981 regnede med en vækst på mindre end 1 pct.

I regeringens vækstrammer for kommunerne indgår ikke udviklingen i sociale pensioner samt udgifterne til energiforsyning, kollektiv trafik og beskæftigelsesforanstaltninger. Men selv i betragtning heraf afviger de nye budgettal væsentligt fra de fastlagte udgiftsrammer.«

Besvarelse (27/1 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

I et cirkulære af 10. juni 1981 henstillede regeringen til kommuner og amtskommuner, at realvæksten 1981-82 i de kommunale drifts- og anlægsudgifter blev holdt inden for en samlet ramme på 1 pct. Hertil kom et teknisk tillæg på 0,6 pct. til afholdelse af udgifter som følge af nye love m.v.

Visse udgiftsområder blev undtaget fra henstillingen. Foruden sociale pensioner og børnetilskud drejer det sig blandt andet om udgifter til arbejdstilbudsordningen og til energiforsyning.